Lugupeetav president Dalia Grybauskaité.
Lugupeetavad daamid ja härrad.
Labas vakaras, draugai.

Kolme aasta eest peatas Islandi Eyjafjallajökulli tuhapilv lennuliikluse Euroopas, mistõttu pidime lõpetama oma Türgi-visiidi nii, et sõitsime Istanbulist Tallinnasse busside ja autodega. Kolmanda päeva õhtuks jõudsime Vilniuse tulede särasse. Kuigi Eestini oli sõita jäänud veel ligi 600 kilomeetrit, tundsin end olevat juba samahästi kui kodus.

Baltimaade mõtteline ja geograafiline kokkupuutumine, sarnane minevik ja ühised mälestused muudavad meid üksteisele lähedaseks, arusaadavaks. Meile on tuttav ängistus, kui sinu keel ja kultuur on tõrjutud või isegi keelatud nagu me teame ka oma riigi loomise ülevust, selle kaotamise valu ja iseseisvuse taastamise rõõmu. Leedulaste, lätlaste ja eestlaste ajalugu on läbi põimunud nagu Žemaitija vööde mustrid.

Nii ongi mul eriliselt hea meel olla Eesti presidendina riigivisiidil Leedus. Aga mitte niivõrd meie ühise mineviku, kuivõrd tuleviku pärast. Balti riikide füüsiline tagasipöördumine Euroopasse, kust meid oli viiekümneks aastaks välja rebitud, on kinnitus meie rahvaste usust, lootusest ja enesekindlusest. Euroopa Liit ja NATO ei tulnud iseenesest Leedusse, Lätisse ja Eestisse. Leedu, Läti ja Eesti läksid Euroopa Liitu ja NATO-sse. See oli meie poliitiline ja julgeolekuline valik, meie usk euroopalikesse väärtustesse.

Homme külastame koos president Grybauskaitéga Vilniuse ühte eriilmelisemat linnaosa, Užupise Vabariiki, mis on sündinud vabakonna algatusest. Avame seal tahvli Užupise põhiseaduse eestikeelse tekstiga, mille paragrahv 32 kõlab nii: "Inimene vastutab oma vabaduse eest."

Eesti ja Leedu on võtnud selle vastutuse olla vabad inimeste ja riikidena.

Me oleme head eurooplased. Leedu ja Eesti on seda kinnitanud nii viimase majandus- ja rahanduskriisi ajal vastutustundlikke otsuseid tehes kui ka mõistes oma liitlaskohust NATO

operatsioonil Afganistanis.

Mu daamid ja härrad,

Leedu asub kuu aja pärast Euroopa Liidu eesistuja kohale. Teie järgmise poole aasta prioriteedid on olulised kogu Euroopale. Eesti lubab olla siin Leedu kindlaks liitlaseks ja toetajaks.

Kuidas edeneb Euroopa Liidu majandus ja finantssektori stabiilsus, energiajulgeolek, idapartnerlus, välispiiride kindlustamine, Läänemere strateegia, küberjulgeolek – see kõik sõltub koostööst nii Euroopa Liidus üldiselt kui ka Balti-Põhjala piirkonnas.

Kui me teeme koostööd, siis me ei muutu Euroopa ääremaaks. Sestap tuleb meil ühendada Balti riigid ja Põhjala üheks edukaks, konkurentsivõimeliseks, innovaatiliseks piirkonnaks. Selliseks piirkonnaks, mis ei sõltu vaid ühest energiatarnijast ja mis on energeetiliselt iseseisev; piirkonnaks, mis on liidetud ülejäänud Euroopaga kaasaegsete maantee-, raudtee- ja lennuühenduste kaudu; piirkonnaks, mille julgeolek on tagatud nii meie enda panuse kui ka liitlaste abil.

Selleks kõigeks vajame nüüd samasugust otsekindlust, tulevikupilku ja ühtsust, mida ilmutasid veebruaris 1918 Leedu Nõukogu ning Eesti Päästekomitee, kes kirjutasid Vilniuses ja Tallinnas alla iseseisvusmanifestidele, kuulutades välja Leedu ja Eesti riigid. Me vajame tänagi julgust ja oskust olla vabad. Ma ei kahtle, et meil mõlemal on nii seda tarvilikku julgust kui ka oskust.

Nüüd on mul au öelda toostiks:

Elagu Leedu riik! Elagu Leedu inimesed! Elagu Eesti ja Leedu koostöö Balti-Põhjala piirkonna ja kogu Euroopa hüvanguks!